

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Liborii Episcopi, Calcvlo Laborantivm Patroni

Bolland, Johannes

Antverpiae, 1648

Capvt V. S. Liborii obitus, sepultura, miracula.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9573

Et tamen in officio dispari fuere Pontifices isti, sanctitate pares, ambo Euangelicâ laude digni, ambo iusti ante Deum, incedentes in omnibus mandatis & iustificationibus Domini sine querelâ.

a ms. *Corfend*, Marfano. Nonnulla horum vicorum aut oppidorum nomina aliter paullo in 2. Vita expressa.

C A P V T V.

S. LIBORII obitus, sepultura,
miracula.

15. **C**VM autem Diuinæ Maiestati complacuit, post tam diuturna tot annorum certamina, victorem hostis antiqui, militem suum æterno præmio glorificare, anno quinquagesimo Episcopatus sui, corporis eum molestiâ ita fatigari permisit, vt adesse sibi diem exitus sui non dubitaret. Qui annus illi verus extitit Iubilæus, quem in eodem numero annum remissionis appellans, vnumquemque in eo redire ad familiam, & ad possessionem suam lex Diuina præcipit. Nam & ipse quò minus se dubitaret ad requiem tendere, post septem septimanas annorum, ex quo constitutus est super familiam Domini, adhuc in terris positam, ad eam quæ in cælis est, latus vocari meruit, vt possideret terram, quam mansuetis & mitibus Veritas repromisit.

morbo cor-
reptum
Matth. 5. 4

16. Eodem tempore S. Martinus Episcopus

S. Martinus pus Turonensem regebat Ecclesiam, vir A.
Angelico postolicis clarus omnino virtutibus: cui inter
monitus, vi- illa, quibus assidue frui solebat, Angelicæ col-
sit: locutionis mysteria, etiam hoc ex Diuinâ re-
 uelatione præceptum est, ut ad urbem Ceno-
 manicam pergeret, atque ibidem in infirmi-
 tate positum Dominum visitaret. Vnde anim-
 aduertens, hanc Domini infirmitatem de
 aliquo membrorum suorum intelligendam,
 Match. 25. de quibus ipse dicturus est in iudicio, *Infir-*
 36. *mus fui, & visitastis me;* cœpit illicò festinus
 ad memoratam pergere ciuitatem. Cui cum
 iam appropinquans, iuxta vineam quamdam
 iter ageret, vidit eminens in eâ stantem Cleri-
 cum gradu Subdiaconum, *a* Victurium no-
 mine, operi quidem, *b* quodcumque ibi agen-
 dum erat, studiosius insudantem, sed nihilo-
 minus frequentatione psalmodiæ laudes Do-
 mini decantantem. Hic erat discipulus S. Li-
 borij, atque in ipsâ suæ continentiæ mentis-
 que & habitus humilitate, bonæ institutionis
 magistri optimi clarum præbebat indicium.
 Quem intuens S. Martinus, reuelante sibi
 Spiritu sancto hunc esse futurum ibi Episco-
 pum, his eum verbis salutauit, dicens: *Aue*
noster Pontifex. Dehinc illi baculum suum
 dedit, atque ita concito gradu, in urbem pro-
 perauit. In quâ inueniens sanctum & verè
 Deo dilectum Præsulem iam in extremis po-
 situm, & cælesti tantum gaudio, quò iturus
 erat, intentum, cum ineffabili ab eodem læti-
 tiâ

tiâ susceptus est. Hic verò necesse est, vt no-^{pijs colloquijs}
 ster sermo deficiat: quia neminem dignè con-^{Liborium}
 stat posse referre, quàm diuina, quàm spiritua-^{animat,}
 lia, quàm cælestia fuerint eorum colloquia;
 cum quâ se exultatione mutuò viderint, quo
 mentis affectu suam ad tempus separationem
 ferre potuerint. Erant enim ambo Christi mi-
 litum excellentissimi duces, ambo crebris de
 diabolo triumphis gloriosi. Sed alteri iam
 reddendum erat præmium sempiternum, al-
 teri aliquamdiu differendum, & adhuc pro
 castris Dei fuerat decertandum.

17. Igitur B. Liborius, præsentè sibi tanto ^{Et sanctè}
 consolatore, suarumque exequiarum provi-^{mortuum}
 fore, & decimo Kalendarum Augustarum die ^{sepelit:}
 lætus migravit ad Dominum. Cuius venera-
 bile corpus S. Martinus cum honore congruo
 ad ecclesiam extra urbem positam duci, & in
 eâ sepeliri fecit: quam primus eiusdem Sedis
 Antistes, Iulianus nomine, construxit, & in
 honore d duodecim Apostolorum dedicauit. ^{in d}
 Decebat enim, vt qui Apostolorum in terrâ
 successor, & in cælis esse meruit consors, in
 eorum quoque ecclesiâ communi cum illis
 memoriâ coleretur. Sequenti verò die vir Dei
 Martinus populum omnem, qui ad tantî viri
 exequias copiosus nimis & innumerabilis
 conuenerat, & internum amorem erga Pa-
 storem suum largissimis lacrymarum fonti-
 bus testabatur, in ecclesiam conuocatis, san-
 ctæ admonitionibus doctrinæ consolabatur,
 F eisque

§2 VITA S. LIBORII PATRONI

Aug. 1
eisque præfatum Victurium ordinavit Episcopum.

Liborius

post mortem
miraculis
illustratur.

18. Tradunt quoque litteræ superius memoratæ, multa quidem S. Liborium in hac vitâ fecisse miracula, sed multò plura postmodùm ad sepulcrum eius fuisse diuinitus ostensa, licet ob multitudinem suam nominatim expressa non sint. Quod nos facillè credimus ex his, quæ oculis nostris videre meruimus, postquam ad nos sacrum translatum est corpus, sicut, adiuuante Domino, sequens huius operis textus enarrabit. Nam quoniam ipse verè fuit organum Spiritus sancti, per ipsius nunc operationem ante eius reuerenda pignora virtutum signa sæpius ostenduntur; curationes scilicet debilium, salutes languentium, expulsiones immundorum spirituum; præstante ipsius gratiâ, qui est fons & origo bonorum omnium, Deus & Dominus noster, qui in Trinitate inseparabili viuit & regnat per infinita secula seculorum, Amen.

17 + 990
Aug. 11
a Alij Victorem, Victurum, Victorium vocant. Colitur 25. Augusti, uti testatur Coruasserius; at 1. Septemb. alter Victorius, eius filius.

b Ms. Bod. addit, vinearum. Non satis eam interpolationem patiuntur sequentia verba, quodcumque ibi agendum erat: etsi ex S. Victorij Vitâ constet, eum operantem in vineâ repertum à S. Martino.

c Dissentiunt alia eius Acta, ut suprâ §. 1. diximus. colitur saltem hoc die.

d Vita primo loco relata, solum habet Petri & Pauli.